

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΑΙ*

βότρως ἀγεώργητος († Κοιτ. Συνάξεως Θεοτόκου στροφὴ α΄ Ρωμ.)· βότρως τῆς ζωῆς (ΚΘ 17, 8 Δαμ.)·—τῆς ζωῆς ἀγεώργητος († Σιχηρ. Συλλήψεως ἀγ. Ἀννης)·—τῆς ζωῆς βλύζων οἶνον τὸν εὐφραίνοντα πιστῶν καρδίας (ΚΘ 1, 13 Εὐχ.)· βότρως ζωηφόρος ἀποστάζων γλυκασμὸν τῆς παγκοσμίου σωτηρίας (ΚΘ 312, 5 Δαμ.)· βότρως μελίρρυτος (Εἱρμ. 340, 87 Ἀνδρέας)· βότρως παμπέπειρος ὃν ἀγεωργήτως ἐκνοφόρησεν ἐν μήτρᾳ ἡ Θεοτόκος (Παρακλ. ἤχ. β΄ Τρίτ. ἐσπέρ. Δόξα)· βότρως ὁ πέπειρος (Τετάρτ. Δ΄ ἐβδ. νηστειῶν Κάν. ᾠδ. ε΄ Θεοτ. Θεοφάνης)· βότρως ὠραιότατος (Δευτ. Δ΄ ἐβδ. νηστειῶν Καθ. Θεοτ. Θεόδωρος)·—ὠραιότατος ἐναποστάξας γλεῦκος (Παρακλ. ἤχ. βαρὺς Παρασκ. πρωτ. Καν. (α΄) ᾠδ. δ΄ τροπ. α΄ Ἰωσήφ)· βότρως ὠριμος οἶνον ἀποστάζων εὐφροσύνης τῷ κόσμῳ († Καν. Ζωσίμου μάρτ. ᾠδ. α΄ Θεοτ. Ἰωσήφ).

βουλόμενος οὐχὶ τὸν θάνατον πάντων, ἀλλὰ τὴν μετάνοιαν τῶν ἡμαρτηκῶτων (Παρακλ. ἤχ. πλ. β΄ Κυρ. ἐσπέρ. Σιχηρ. α΄)· βουλόμενος συνάψαι τοὺς βροτοὺς τοῖς ἀγγέλοις ἐφάνη ἐπὶ γῆς καὶ κατῴκησε σπῆλαιον († Καν. προεόρτ. Χριστουγέννων ᾠδ. ε΄ τροπ. α΄).

βραχίον καὶ δύναμις καὶ δεξιὰ τοῦ ὑψίστου († ἐξαποστειλ. ἐγκαιρίαν ναοῦ Ἀναστάσεως)· βραχίον τοῦ δυνατοῦ, δεξιὰ πλαστουροῦσα τὴν ἀνθρώπων οὐσίαν († Καν. προεόρτ. Ὑπαπαντῆς ᾠδ. γ΄ τροπ. α΄ Θεοφάνης).

βρέφος τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον (Κυρ. τοῦ Παραλύτου Καν. (γ΄) ᾠδ. δ΄ Θεοτ. Ἰωσήφ Στουδίτης)· βρέφος ἄπονον (ΚΘ 108, 165 Εὐχ.)· βρέφος ἀριγενὲς ὁ δρακί συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα († Σιχηρ. Στεφάνου πρωτομάρτ.)· βρέφος ἀρχὴν λαβὸν ἐκ τῆς Θεοτόκου, μὴ κενῶσαν τοὺς πατρικοὺς κόλπους (Παρακλ. ἤχ. βαρὺς Σαββ. πρωτ. Καν. (α΄) ᾠδ. γ΄ Θεοτ. Ἰωσήφ)· βρέφος ἄχρονον (ΚΘ 44, 171 Εὐχ.)· βρέφος γεννηθὲν ἐν τεσσαρακοστῷ πρώτῳ τῆς βασιλείας Καίσαρος Αὐγούστου († Δαμ. Λόγος εἰς Εὐαγγελισμὸν)· βρέφος νηπιοφανὲς ὅπερ ὁ πολυφαῆς ἱερεὺς Συμεὼν ἰδὼν ἀπολύεσθαι ἔσπευδε († Δαμ. Λόγος εἰς Εὐαγγελισμὸν)· βρέφος ὁμοδύναμον τοῦ πατρὸς καὶ ὁμόδοξον (ἐνθ΄ ἄνωτ.)· βρέφος οὐρανοῦ καὶ γῆς ἀρχαιότερον (Εἱρμ. 369,

* Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τόμου σελ. 355.

88) βρέφος οὐ ἔνεκεν ἄγγελοι παμπληθεῖς τὰ ἐπίγεια κατέλαβον († Δαμ. Λόγος εἰς Εὐαγγελισμόν)· βρέφος οὐτινος ἔνεκα ὑπέμελλον ἄγγελοι λέγοντες δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (αὐτόθι)· βρέφος οὐ ἔνεκα Ἡρώδης θυμομαχῶν ταράττεται (αὐτόθι)· βρέφος οὐ ἔνεκα ἡ Ἐλισάβετ ὑπερόριος γίνεται (αὐτόθι)· βρέφος οὐτινος ἔνεκα ἡ Βηθλεὲμ στρατιωτικῶς ἐρευνᾶται (αὐτόθι)· βρέφος οὐτινος ἔνεκα νεογενῆ τε καὶ μιμηλόφωνα βρέφη μεληδὸν ἀλίσκονται (αὐτόθι)· βρέφος οὐ ἔνεκα Ραχὴλ ποταμηδὸν δακρύνουσα βαρύνησον καὶ θρηνώδες ἐκπέμπει μέλος (αὐτόθι)· βρέφος οὐτινος ἔνεκα ποιμένες νυκτοφύλακες ἀγραυλοῦντες ἐθαύμαζον (αὐτόθι)· βρέφος οὐ ἔνεκα θορυβεῖται καὶ φονοκτυπεῖται πόλις Ἱερουσαλὴμ (αὐτόθι)· βρέφος οὐ ἔνεκα Ζαχαρίας ὁ ἱερεὺς μεταξὺ τοῦ ναοῦ κτείνεται (αὐτόθι)· βρέφος τοῦ πατρὸς ὁμοβασίλειον, ὁμόθρονον, ὁμότιμον καὶ ὁμοούσιον συνδοξαζόμενον αὐτῶ καὶ συμπροσκυνούμενον (αὐτόθι)· βρέφος περιτεμνόμενον ὀκταήμερον κατὰ τὸν Μωσέως νόμον (αὐτόθι)· βρέφος προαιώνιον καὶ πρόσφατον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ καταγόμενον (αὐτόθι)· βρέφος προσενεχθὲν ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἐν τῷ Σολομοντείῳ ναῶ (αὐτόθι)· βρέφος τρέφον βρέφη καὶ φυλάσσον τὰ νήπια καὶ χαριζόμενον αὐτοῖς πνοὴν ζωῆς (ΚΘ 43,80 Εὐχ.)· βρέφος ὑπέρχρονον († Στιχ. Ζ' συνόδου)· βρέφος ὑπὸ τῆς προφήτιδος Ἄννης ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ κυριολογηθὲν († Δαμ. Λόγος εἰς Εὐαγγελισμόν)· βρέφος δὲ τρέμουσι τῶν ἀγγέλων αἱ δυνάμεις ὡς Θεὸν (Κυρ. Μυροφόρων Καν. (γ') φδ ζ' Θεοτ. Ἀνδρέας).

βροτὸς τὸ ὀρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτόμενον (Αὐγ. ε' Καν. (α) φδ. α' τροπ. β').

βροτουργὸς δεσπότης († Στιχηρ. Κοιμήσεως Θεοτόκου, Γερμανός).

βρύων ζωὴν τὴν αἰώνιον († Κουτ. Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ)· βρύων ὕδωρ ἀφέσεως τῷ κόσμῳ εἰς ἀνάπλασιν τοῦ βροτείου φρυγμάτος (Προσσμ. α' Πενπτ Γ' ἐβδ. κησιεῶν· Ἰωσήφ Στουδίτης).

βυθὸς εὐσπλαγχνίας (παρακλ. ἡχ. βαρὺς Τριτ. πρωτ' Καν. (α') φδ. ζ' Θεοτ. Ἰωσήφ; βυθὸς σοφία, ἀθεώρητος († Καν. (ζ') εἰς Πέτρον φδ. ἡ' τροπ. α' Εὐχ.)· βυθὸς τῆς ἀμέτρου σοφίας (ΚΘ 96, 1 Μαν. ρήτωρ).

Γ

Γαλήνη τοῦ παντὸς (ΚΘ 158, 103)· γαλήνη τῆς σωτηρίας καὶ πηγὴ ἀπαθείας (ΚΘ 83, 50 Μητροφάνης).

γαλουχούμενος ἐκ τῆς Παρθένου ὁ τρέφων τὴν σύμπασαν πνοὴν ἀφάτω χρηστότητι (Παρακλ. ἤχ. δ' Κυρ. πρωτὶ Κάθ. ζ').

γενεσιουργός τῶν ἀπάντων (Κυρ. ἀγ. Ποτέρων Καν. (γ') ᾠδ. η' τροπ. α').

γεννηθεὶς ἀναμαρτήτως ἐκ Παρθένου (Παρακλ. ἤχ. γ' Τρίτ. πρωτὶ Καν. (α') ᾠδ. η' τροπ. β')· γεννηθεὶς ἀσπόρως καὶ ὑπερφυσίως (Παρακλ. ἤχ. γ' Κυρ. πρωτὶ Καν. Τρ. ἀδ. ᾠδ. η' Θεοτ. Μητροφάνης)· γεννηθεὶς πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς καὶ σαρκωθείς ἐκ παρθένου Μαρίας (Παρακλ. ἤχ. β' Σαββ. ἐσπέρ. Στιχηρ. α' Δαμ.)—πρὸ αἰώνων ἀπαθῶς ἐκ τοῦ Πατρὸς (ΚΘ 195,13)· γεννηθεὶς ἐκ πατρὸς ἀρρησίστως (Παρακλ. ἤχ. πλ. β' Τρίτ. πρωτὶ Καν. (α') ᾠδ. ζ' Θεοτ. Ἰωσήφ)· γεννηθεὶς ἀπορητῶ λόγῳ πρὸ αἰώνων ἐξ ἡλίου πατρὸς, ἄλλος ἡλῖος ἐκ τῆς Παρθένου ἐσχάτως ἀνέτειλε (Παρακλ. ἤχ. βαρὺς Κυρ. πρωτὶ Καν. Τριαδ. ᾠδ. ζ' Θεοτ. Μητροφάνης)· γεννηθεὶς πρὸ πάντων τῶν βουῶν († Δαμ. Λόγος εἰς Εὐαγγελισμόν)· γεννηθεὶς πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς ἄνευ μητρὸς (Παρακλ. ἤχ. πλ. β' Τρίτ. πρωτὶ Κάθ. γ')· γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων ἄνευ μητρὸς καὶ ἐκ τῆς Παρθένου δίχα ἀνδρὸς σαρκωθείς καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ (Εἶρη 323,9 Γερμανός)· γεννηθεὶς ἐκ Πατρὸς ἀγεννήτου πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην († Δαμ. Λόγος εἰς Εὐαγγελ.)· γεννηθεὶς δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου καὶ σταυρὸν ὑπομείνας καὶ σκυλεύσας θανάτῳ τὸν θάνατον καὶ ἔγερσιν δεΐξας ὡς Θεὸς (Παρακλ. ἤχ. πλ. δ' Σαββ. ἐσπέρ. Ἀπολυτίκιον Θεοτ.)· γεννηθεὶς ἐκ τοῦ πατρὸς πρὸ αἰώνων καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων κνηθεὶς καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν τοῦ προπάτορος (Σαββ. πρὸ τῆς Ἀπόκρυφου Καν. ᾠδ. β' Εἰσμός)· γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀνάρχως καὶ ἐπ' ἐσχάτων πλὴν ἀνδρὸς ἐκ Παρθένου (Τριῶδ. (β) ᾠδ. γ' Θεοτ. Τετάρτ. πρὶ Α' ἐβδ. νησιεῶν. Θεόδωρος)· γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας (Τροπ. Θεοτ. θ' ὥρας μεγ. Παρασκευῆς)· γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου ἐκάλυψε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸν περιγίειον κόσμον τῷ φωτὶ κατέλαμψε († Καν. τῶν ἐν Νικομηδείᾳ διαμυρίων μαρτ. ᾠδ. δ' τροπ. β' Δαμ.)· γεννηθεὶς δι' ἄφατον ἔλεος υἱοθεσίας ἀναγέννησιν ἡμῖν παρέχει καὶ καινίζει τὰ σύμπαντα († Καν. προεόρτ. Χριστουγέννων ᾠδ. ε' τροπ. γ' Γεώργιος)· γεννηθεὶς ἀπορητῶς ἐκ Παρθένου καὶ βροτοῦς ἐκ φθορᾶς ρυσάμενος (Παρακλ. ἤχ. δ' Δευτ. πρωτὶ Καν. (β') ᾠδ. ε' Θεοτ. Θεοφάνης)· γεννηθεὶς ὑπὲρ φύσιν καινοπραπῶς ἐκ Παρθένου (Σαββ. πρὸ τῆς Ἀπόκρυφου Καν. ᾠδ. θ' Θεοτ. Θεόδωρος)

γέννημα ἀπόρρητον († Στιχηρ. Συναξίως Θεοτόκου)· γέννημα ἄχραντον τῆς πατρικῆς φύσεως (Τετάρτ. Μεσοπεντηκοστῆς Καν. (β') ᾠδ. δ' τροπ. ε' Ἀνδρέας).

γεννήτωρ φιλανθρωπίας καὶ πηγὴ ἀγαθότητος († Καν. εἰς Χριστὸν ἤχ. δ' ᾠδ. ζ' τροπ. δ' Εὐχ.).

γενόμενος ἄνθρωπος βουλήσει (Καν. ᾠδ. γ' Θεοτ. Τετάρτ. Δ' ἔβδ. νηστειῶν Θεοφάνης)· γενόμενος ἄνθρωπος διὰ τὸν ἄνθρωπον διὰ σπλάγχνα ἐλέους († Δαμ. Λόγος εἰς Εὐαγγελισμόν)· γενόμενος ἄνθρωπος διὰ μέγα φιλανθρωπίας πέλαγος (Τετάρτ. Μεσοπεντηκοστῆς ἑσπέρ. Στιχηρ. γ')· γενόμενος ἀπορρητῶς ἐκ Παρθένου ἄνθρωπος ὀλικῶς τὸν ἄνθρωπον ἐνδυσάμενος (Παρακλ. ἤχ. β' Κυρ. πρωτὶ Καν. Τριαδ. ᾠδ. ζ' Θεοτ. Μητροφάνης)· γενόμενος βρέφος μὴ τραπεῖς θεότητι († Καν. προσόρτ. Χριστουγέννων ᾠδ. ζ' τροπ. α' Ἀνδρέας)· γενόμενος γήϊνος τοὺς γήϊνους πρὸς τὸ ὕψος ἀνήγαγε (ΚΘ 12, 78 Ἰγνάτιος)· γενόμενος κατὰρα ἀπέλυσε τοὺς γηγειεῖς τῆς κατάρας (Παρακλ. ἤχ. γ' Παρασκ. πρωτὶ Καν. (α') ᾠδ. γ' τροπ. β' Ἰωσήφ)· γενόμενος ὄπερ ἔσμεν δίχα τροπῆς καὶ φυρμού (Παρακλ. ἤχ. α' Τρίτ. πρωτὶ Καν. (α') ᾠδ. α' Θεοτ. Ἰωσήφ)· γενόμενος πνευματικῶς νέος Ἀδὰμ (Κάθ. α' Βαῖων)· γενόμενος σαρκοφόρος τὴν ἡμῶν ἐπτώχευσε φύσιν τοῖς ἀνθρώποις συνδιαιωόμενος (Κυρ. τοῦ Παραλύτου Στιχηρ. α' ἑσπερ.)· γεγωνῶς ἄνθρωπος δυεῖς γνωριζόμενος ἐνεργείαις καὶ θελήσει (Παρακλ. ἤχ. δ' Σαββ. πρωτὶ Μακαρισμῶν Θεοτ.)· γεγωνῶς ἄνθρωπος ἀνέστειλε νομὴν τῆς φθορᾶς (Παρακλ. ἤχ. πλ. β' Κυρ. πρωτὶ Καν. Τριαδ. ᾠδ. γ' Θεοτ. Μητροφάνης).

γεῦχος τοῦ κόσμου († Κοντ. ἀγ. Πατέρων στροφή γ' Ρωμ.).

γευσάμενος θανάτου τὴν ἀθανασίαν πᾶσιν ἐδαωρήσατο (Παρακλ. ἤχ. β' Τετάρτ. πρωτὶ Καν. (α') ᾠδ. α' τροπ. α' Ἰωσήφ)· γευσάμενος θανάτου ἔλυσε τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν καὶ τὸ βασίλειον τῆς φθορᾶς (Παρακλ. ἤχ. πλ. δ' Κυρ. πρωτὶ Καν. (β') ᾠδ. ζ' τροπ. β)· γευσάμενος τοῦ θανάτου σαρκὶ ἐξέτεμε τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου τῇ ἐγέρσει αὐτοῦ (Παρακλ. ἤχ. γ' Κυρ. πρωτὶ Κάθ. β')· γευσάμενος τῇ σαρκὶ φθορᾶς θανάτου ἀδαφθόρως μετημφίασεν εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς (Παρακλ. ἤχ. πλ. α' Κυρ. πρωτὶ Καν. (α') ᾠδ. ε' τροπ. β' Δαμ.)· γευσάμενος χολῆς ἔβρουσε θεῖον γλυκασμὸν ἡμῖν (Παρακλ. ἤχ. πλ. β' Παρασκ. πρωτὶ Καν. (α') ᾠδ. δ' τροπ. β' Ἰωσήφ)· γευσάμενος χολὴν καὶ ὄξος ἐγλύκανε τὴν πικρὰν γεῦσιν τοῦ Ἀδὰμ (Παρακλ. ἤχ. α' Πέμπτ. ἑσπέρ. Δόξα Ἀποστίχων)· γευσάμενος πικρᾶς χολῆς ἐξῆρεν τῆς ἐνηδό-

νου γεύσεως τὴν φθοροποιὸν βλάβην (Παρακλ. ἤχ. α' Τετάρτ. πρωτὶ Καν. (α') ᾠδ. δ' τροπ. α' Ἰωσήφ)

γεωργὸς ἐπουράνιος (Παρακλ. ἤχ. πλ. α' Δευτ. πρωτὶ Ἀποστιχ. α' Αἴνων)· γεωργὸς τῆς εὐσπλαγχνίας († Καν. εἰς Χριστὸν ἤχ. γ' ᾠδ. ζ' τροπ. δ' Εὐχ.)· γεωργὸς τῶν καλῶν καὶ φυτουργὸς τῶν ἀγαθῶν (Εἶσμ. 57, 14 Ἀνδρέας)· γεωργὸς τῶν οἰκτιρῶν, χορηγὸς τῶν ἰλασμῶν (ΚΘ 45, 50)· γεωργὸς οὐράνιος († Κοντ. Στεφάνου πρωτομάρτ. Ρωμ.). γεωργὸς προαιώνιος (Κυρ. Ἀσώτου. ἰδιόμ. α' ἔσπερ. Στέφανος· γεωργὸς φιλόανθρωπος (Ρωμ. Ἀκάθ. Εἰ)· γεωργὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν (Παρακλ. ἤχ. γ' Δευτ. πρωτὶ Καν. (α') ᾠδ. ζ' τροπ. β').

γινώσκων καρδιῶν τὰ ταμεῖα (Καν. (β') Λαζάρου ᾠδ. α' τροπ. α' Κοσμᾶς) γινώσκων τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων (Παρακλ. ἤχ. α' Δευτ. πρωτὶ Καν. (α') ᾠδ. γ' τροπ. α' Ἰωσήφ)· γινώσκων τὰ κρύφια (Παρακλ. ἤχ. πλ. δ' Δευτ. πρωτὶ Καν. (α') ᾠδ. θ' τροπ. β' Ἰωσήφ)· γινώσκων πάντα πρὸ γενέσεως († Καν. εἰς Χριστὸν ἤχ. πλ. ᾠδ. θ' τροπ. γ' Εὐχ.)· γινώσκων τὰ πάντα πρὸ κτίσεως († Καν. Θεοδώρου Στουδίτου ᾠδ. η' τροπ. α')· γινώσκων τὰς ἐφόδους τοῦ θανάτου, τὰ μέτρα τῆς ζωῆς καὶ τὸ πέρας πάντων βροτιῶν (Ψυχασάββ. καν. ᾠδ. δ' τροπ. γ' Ἀρσένιος)· γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ἢ ἐδημιούργησεν (Παρακλ. ἤχ. γ' Σαββ. πρωτὶ Στιχηρ. β' Αἴνων).

γλυκαίνων τὰ ὕδατα τῆς Μεροῦς καὶ ἐξαίρων πᾶσαν πικρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν (ΚΘ 38, 83 Ἰωσήφ).

γλυκασμὸς ὁ ἀληθῆς (Προσόμ. α' Πέμπτ. ἔσπερ. Γ' ἔβδ. νηστειῶν. Ἰωσήφ Στουδίτης)—ἀληθῆς καὶ φωτισμὸς τοῦ κόσμου († Καν. Γενέσ. Προδρόμου ᾠδ. ζ' Θεοτ. Εὐχ.)· γλυκασμὸς τῆς ἐκκλησίας (Κυρ. Μυροφόρων Καν. (β') ᾠδ. α' τροπ. γ' Ἀνδρέας) γλυκασμὸς καὶ ἡδύτης (Τριφδ. (α') ᾠδ. θ' τροπ. γ' Παρασκ. Γ' ἔβδ. νηστειῶν Ἰωσήφ Στουδίτης)· γλυκασμὸς τῆς ζωῆς (Παρακλ. ἤχ. πλ. α' Τετάρτ. πρωτὶ Καν. (α') ᾠδ. η' τροπ. α' Ἰωσήφ)· γλυκασμὸς θεῖος (Παρακλ. ἤχ. α' Πέμπτ. πρωτὶ Καν. (α') ᾠδ. γ' τροπ. γ')· γλυκασμὸς τοῦ κόσμου ΚΘ 33, 100)· γλυκασμὸς τοῦ παντὸς (ἐγκώμιον μεγάλ. Σαββ. στάσις β' τροπ. α')· γλυκασμὸς φωτειδεστάτος καὶ ἔφεις ἀκόρεστος (Παρακλ. ἤχ. β' Σαββ. πρωτὶ Καν. (β') ᾠδ. θ' τροπ. γ' Θεοφάνης)· γλυκασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν γλεῦκος ἀποστάζων τὴν μέθην ἅπασαν ἀναστέλλων τοῦ πολεμήτορος.

γλυκὸς Ἰησοῦς (τροπ. γ' ᾠδῆς μεγάλ. Κανόνος Ἀνδρέας)·

γνώρισας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ταῖς ἐνεργεῖαις θεανδρικῶς (Καν.

μεγάλ. Σαββ. φδ. γ' τροπ γ' Μάρκος) γνωρίσας ἡμῖν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς (ΚΘ 8, 35)· γνωρίσας ἡμῖν ὁδοὺς ζωῆς καὶ ἀνοίξας ἀθανασίας τὰς πύλας (Τετάρτ. Μεσοπεντηκοστῆς Καν. (α') φδ. δ' τροπ. α' Θεοφάνης).

γνώστης τῶν ἀδήλων καὶ κρυφίων (Σαββ. πρὸ τῆς Ἀπόκρως Καν. φδ. η' τροπ. β' Θεόδωρος)· γνώστης τῶν ἀφανῶν († Κοιτ. Χριστουγέννων στροφὴ δ' Ρωμ.· γνώστης τῶν κρυπτῶν καὶ τῆς ἀληθείας ἔξεταστῆς (Ἰδιόμ. α' Ἀποσίχ. Αἰώνων Πρασκ Δ' ἔβδ νηστειῶν).

γόνος ἀληθῆς τοῦ πατρὸς προσλαβὼν φύσιν χοικὴν ἐκ Παρθένου καὶ φύσει Θεὸς ὧν γέγονε τέλειος βροτὸς († Σιχηρ. τῶν Βαῖων)· γόνος μητρὸς ἀγνῆς θεόπαιδος προαιώνιος ὡς Θεός, καὶ ὡς ἄνθρωπος πρόσφατος († Καν. Παύλου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ φδ. ζ' Θεοτ. Βλεμμύδης)· γόνος ἐπίστου φιλητὸς (Εἰρη. 40,45 Γεώργ. Ἀνατολικός).

γράψας τὰς πλάκας τὰς νομικὰς ἐν Σινῶ (Τριωδ φδ. η' τροπ. α' μεγάλη. Τετάρτ Ἀνδρέας).

γυμνωθεὶς σαρκὶ περιέστειλε τοῦ Ἀδάμ τὴν γύμνωσιν (Παρακλ. ἦχ. α' Τετάρτ. πρωτὶ Μακαρισμῶν τροπ. γ')· γυμνώσας τὴν κακίαν τοῦ ὄφθαλμοῦ (Παρακλ. ἦχ. α' Τριτ. πρωτὶ Καν. (α) φδ. η' τροπ. α' Ἰωσήφ)

Δ

Δακρύσας ἐπὶ Λαζάρῳ ἔδειξε τὴν σάρκασιν τῆς αὐτοῦ οἰκονομίας (Καν. Λαζάρου φδ. α' τροπ. γ' Ἀνδρέας).

δεδοξασμένος ὑπὲρ υἱοῦ ἀνθρώπων († Καν. προεόρτ. σταυροῦ φδ. η' Θεοτ. Θεοφάνης).

δεθεις ἐθελουσίως ἔλυσε τὸ παράπτωμα ἡμῶν (Παρακλ. ἦχ. γ' Τετάρτ. πρωτὶ Καν. (α') φδ. α' τροπ β' Ἰωσήφ)· δεθεις θελήματι καὶ λύσας πᾶσαν πλάνην (Παρακλ. ἦχ δ' Τετάρτ. πρωτὶ Καν. (α) φδ α' τροπ. δ' Ἰωσήφ) δέσας δεσμοῖς ἀλύτοις τὸν δεσμεύσαντα ἀπάτη ἐν παραδείσῳ τὸν ἄνθρωπον (Παρακλ. ἦχ. γ' Τετάρτ. πρωτὶ Καν. (α') φδ. α' τροπ. β' Ἰωσήφ)

δείξας τοῦ δυσμενοῦς θανάτου τὰς ἐξόδους ὡς ἀθάνατος καὶ γνωρίσας τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς (Παρακλ. ἦχ. β' Σαββ. πρωτὶ Καν. (β') φδ. η' τροπ. α' Θεοφάνης)· δείξας τῷ κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν (Παρακλ. ἦχ. α' Σιχηρ α' ἔσπερ.)· δείξας τὴν τεκοῦσαν ἀγνεύουσαν (Τετραφδ. (β') φδ. ζ' Θεοτ. Σαββ. Ἀκαθίστου Θεόδωρος)· δείξας τὸ ἔσλον τοῦ σταυροῦ πυρὸς φωτεινότερον καὶ φλογὸς ἐναργέστερον (Παρακλ. ἦχ. βαρὺς Τετάρτ. πρωτὶ Κάθ. δ')· δείξας τοὺς ὁσίους νικητὰς τοῦ ἐχθροῦ (Παρακλ. ἦχ. γ' Σαββ. πρωτὶ Καν (α') φδ. γ' τροπ. β' Ἰωσήφ)· δείξας τὴν Παρθένον Θεοτόκον (Παρακλ. ἦχ. πλ. α' Κυρ. πρωτὶ Καν (β') φδ ζ' Θεοτ.)· δείξας τοὺς μάρτυρας ἀειφανεῖς ἀστέρας ἀσεβείας σκοτὸς διασκεδάζοντας (Παρακλ. ἦχ πλ. α' Τετάρτ. πρωτὶ Καν. (α') φδ. γ' τροπ. γ' Ἰωσήφ)· δειχθεὶς διαφθορᾶς ἀλλότριος (Ἀπολυτίκιον Μεγ. Παρασκευῆς).

(Ἀκολουθεῖ)

† Ὁ πρ. Λεοντοπόλεως ΣΩΦΡ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ